

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců Mgr. Barbory Berkové a JUDr. Zuzany Šnejdrové, Ph.D., ve věci žalobce **R. P.**, zastoupeného JUDr. Petrem Tomancem, advokátem se sídlem Jungmannova 736/14, Praha 1, proti žalovanému **Krajskému úřadu Olomouckého kraje** se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10.6.2012, č.j. KUOK 48347/2013, ve věci umístění stavby,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 10.6.2012, č.j. KUOK 48347/2013 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 9.800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám JUDr. Petra Tomance, advokáta se sídlem Jungmannova 736/14, Praha 1.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k soudu v zákonné lhůtě domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Hranice (dále jen „MěÚ“) ze dne 12.2.2013,

č.j. OSU/13480/12-14, jímž bylo rozhodnuto o umístění stavby „III/44029 Drahotuše – chodník km – 0,052 – 0,225 vpravo“ na pozemcích parc.č. 2808/1, 2808/8 a 2850 v k.ú. Drahotuše pro žadatele Město Hranice.

Žalobce namítal, že rozhodnutí žalovaného je věcně nesprávné a nezákonné, neboť zasahuje do jeho práv, jelikož v důsledku realizace zamýšlené stavby chodníku by došlo k vážnému ohrožení výkonu vlastnických práv žalobce k pozemku parc. č. X v k.ú. Drahotuše a stavbě domu č.p. X v ulici L. nacházející se na tomto pozemku. Dále namítal, že MěÚ rozhodl na základě neúplně zjištěného skutkového stavu a v důsledku toho se žalovaný řádně, popř. vůbec nevypořádal s jeho námitkami. Konkrétně namítal, že:

- 1) se žalovaný nedostatečně vypořádal s jeho námitkou vlhnutí a zatopení nemovitosti. Jeho dům č.p. X je zbudován z nepálených cihel a tzv. utopen pod úrovní silnice č. III/44029. Mezi silnicí a domem je svah a při deších a při tání sněhu a ledu se zde hromadí voda, která domu škodí. Právě tyto skutečnosti měl žalobce na mysli, když v námitkách uváděl nebezpečí zatopení nemovitosti. Při výstavbě chodníku navazujícího na silnici se výškový rozdíl ještě zvýší, čímž se zvýší i ohrožení domu vztlínáním vody. Dešťová kanalizace zde vybudována není, je zde pouze kanalizace splašková. V rozhodnutí není v rozporu s § 9 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb. uvedena vzdálenost stavby chodníku ke stavbě domu žalobce. Stavbou chodníku se změní odtokové poměry, proto měl žadatel nechat zpracovat posudek, čímž by se stav odtokových poměrů postavil najisto;
- 2) se žalovaný nedostatečně vypořádal s jeho námitkou znemožnění dopravní obsluhy domu. Oproti stávajícímu stavu, kdy žalobce může zajíždět i nákladním autem na pozemek, do dvora domu č.p. X, a vozit zde vše, co potřebuje pro provoz domácnosti a stavební úpravy domu, plánovaný sjezd neumožní vjíždět vraty nákladním autem do dvora, a to z důvodu většího sklonu sjezdu a výše vjezdových vrat. Žalobce tak bude nucen skládat materiál na silnici nebo na chodník, a následně jej přenášet do dvora;
- 3) v námitkách i odvolání uvedl, že se zasypaním budou přenášet vibrace projíždějících vozů na jeho nemovitost. MěÚ k námitce žalobce uvedl, že se jedná o stavbu chodníku, po němž auta jezdit nebudou. Žalobce však svou námitkou nebrojil proti projíždění vozidel po chodníku. Namítal, že na jeho dům č.p. X se budou přenášet vibrace způsobené projížděním vozidel po silnici č. III/44029, neboť stavba chodníku bude pevně stavebně spojená se silnicí v malé vzdálenosti od domu žalobce. Tyto otřesy naruší statiku domu. Žadatel měl proto nechat zpracovat posudek o vlivu projíždějících vozidel na statiku domu č.p. X aby mohla být námitka žalobce kvalifikovaně vyřešena. Žalovaný se námitkou přenosu vibrací nezabýval vůbec, což činí rozhodnutí nepřezkoumatelným.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K jednotlivým žalobním bodům uvedl, že:

- Ad 1) odvodnění chodníku bude zajištěno příčným sklonem vyspádovaným směrem k vozovce přilehlé komunikace. Stavbou chodníku dojde při osazení obručníku k vytvoření umělé bariéry pro vodu volně stékající z vozovky silnice do přilehlého terénu. Odvedení srážkových vod ze stávající komunikace i nového chodníku bude zajištěno systémem uličních vpustí, které budou zaústěny do stávající dešťové kanalizace v obci, tudíž chodník bude řádně odvodněn. Znalecký posudek o odtokových poměrech nebylo nutné

zpracovávat, neboť v obci dešťová kanalizace vybudována je, nic však žalobci nebránilo nechat znalecký posudek zpracovat a úřadu jej předložit;

Ad 2) námitka je nedůvodná, neboť z výkresu č. 2 – Koordinační situace je zřejmé, že bude vybudován i sjezd k domu č.p. X, čímž bude dopravní napojení domu žalobce zajištěno;

Ad 3) MěÚ se námitkou přenosu vibrací dostatečně zabýval, přičemž žalovaný se s vypořádáním námitky ztotožnil, tudíž je jeho rozhodnutí přezkoumatelné. Námitkou, že stavba chodníku je pevně stavebně spojená se silnicí a v malé vzdálenosti od domu žalobce a budou tak přenášeny vibrace projíždějících vozidel, se lze jakožto námitkou provedení stavby zabývat teprve ve stavebním řízení.

Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).

Všechny tři konkrétní žalobní body směřují vůči nedostatečnému vypořádání se žalovaného s odvolacími námitkami žalobce. Z konstantní a bohaté judikatury správních soudů vyplývá, že nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]. Pro závěr, zda se odvolací orgán vypořádal, či dostatečně vypořádal s odvolacími námitkami účastníka, je tudíž logicky nezbytné zabývat se tím, jakým způsobem byla ta která námitka odvolatelem formulována.

Nevypořádání se s námitkou vlhnutí a zatopení nemovitosti žalobce.

Z obsahu spisu soud zjistil, že v řízení před MěÚ, v podáních z 19.11.2012 a 2.1.2013, žalobce ve vztahu k vlhnutí nemovitosti namítal, že *„nemovitost bude vlhnout, dům je už nyní utopený, jsou tam svody z okapů, je tam plno inženýrských sítí, v případě havárie – chodník bude znamenat ztížení opravy, v zimě nemovitost vrhá stín, padají z ní kusy ledu a sněhu a tvoří se tam závěje – to by znamenalo zvýšené náklady na údržbu“*.

MěÚ ve výroku rozhodnutí ze dne 12.2.2013 výslovně uvedl, že *„podél zemního tělesa chodníku bude osazena betonová tvárnice, přes sjezd k dotčené nemovitosti č.p. X bude položen odvodňovací žlab a pokračující tvárnice za sjezdem bude zaústěna do nové uliční vpusti v km 0,219⁷⁴³ která bude napojena v km 0,224⁶²⁹ na stávající vpust.“* V odůvodnění rozhodnutí vznesenou námitku zamítl s odůvodněním, že součástí projektové dokumentace je i řešení odvodnění navrhovaného chodníku, tak aby nedocházelo k poškození sousedních nemovitostí dešťovými vodami s tím, že proti předmětné dokumentaci nepodali žádné námitky správci technické a dopravní infrastruktury.

V odvolání ze dne 28.2.2013 a doplnění ze dne 28.3.2013 žalobce námitku vlhnutí a zatápění jeho domu uplatnil zcela shodně jako v původních námitkách.

Žalovaný k námitce uvedl, že *„odvodnění chodníku bude zajištěno příčným sklonem vyspádaným směrem k vozovce přilehlé komunikace. Stavbou chodníku dojde při osazení obrubníku k vytvoření umělé bariéry pro vodu volně stékající“*

z vozovky silnice do přilehlého terénu. Odvedení srážkových vod ze stávající komunikace i nového chodníku bude zajištěno systémem uličních vpustí, které budou zaústěny do stávající dešťové kanalizace v obci. Z uvedeného je zřejmé, že chodník bude řádně odvodněn.“

Krajský soud hodnotí způsob, jakým se žalovaný s námitkou žalobce vypořádal, jako zcela dostatečný, neboť se s předmětnou námitkou vypořádal v té míře obecnosti, jak byla tato námitka formulována. Žalovaný popsal, jakým způsobem bude odvodnění umísťované stavby chodníku technicky vyřešeno, čímž vyvrátil, že by v důsledku umístění stavby došlo k negativní změně v odtokových poměrech v okolí nemovitosti žalobce a že by z tohoto důvodu měl dům žalobce vlhnout, či snad být přímo zatápen. Žalobce ve správním řízení nekonkretizoval svou námitku jako v žalobě, tj. tak, že ohrožení své nemovitosti spatřuje ve zvýšení výškového rozdílu mezi chodníkem a domem, tudíž nelze spatřovat nezákonnost napadeného rozhodnutí v tom, že žalovaný nezaujal k této otázce konkrétnější stanovisko.

Tvrzení žalobce v žalobě, že v místě není vybudována dešťová kanalizace, nýbrž toliko kanalizace splašková, naráží na vyjádření žalovaného, který výslovně uvádí, že v obci dešťová kanalizace vybudována je, přičemž o její existenci hovoří rovněž zpracovatel dokumentace stavby – Ing. R. Š., autorizovaný inženýr pro dopravní stavby, konkrétně v bodě 2.4 Průvodní zprávy a v bodě 1.4 Souhrnné technické zprávy. Zejména však soudu není zřejmé, jakým způsobem by mohl být žalobce dotčen na svých právech ve smyslu § 65 s.ř.s., neboť se jedná o odvod dešťové vody, tudíž není rozhodné, zda předmětné vpusti, jejichž existenci žalobce nepopírá, ústí do kanalizace dešťové nebo splaškové (kam může být odváděna i voda dešťová).

Žalobce neuvádí, z jakého právního předpisu by měla vyplývat povinnost žadatele či stavebního úřadu nechat pro účely územního řízení zpracovat znalecký posudek o odtokových poměrech, přičemž soudu takový právní předpis znám není. Lze proto jen souhlasit s žalovaným, že nic nebránilo možnosti žalobce předložit posudek sám, čímž by založil povinnost stavebního úřadu se s obsahem takového posudku argumentačně vypořádat.

Žalobce dále namítal, že v rozhodnutí není v rozporu s § 9 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb. uvedena vzdálenost stavby chodníku ke stavbě jeho domu. Krajský soud uvádí, že metricky vyjádřená vzdálenost stavby chodníku ke stavbě domu žalobce (č.p. X) ze schválené výkresové dokumentace skutečně nevyplývá. Z textové části dokumentace (bod 1.4 Souhrnné technické zprávy), která byla zčásti převzata také do výroku rozhodnutí MěÚ, vyplývá, že chodník bude 2 m široký a bude vybudován na okraji silnice III/44029. Dále je přímo ve vztahu k nemovitosti žalobce (domu č.p. X) ve výroku uvedeno, že „s ohledem na minimalizaci prostorových nároků chodníku u nemovitosti čp. X bude chodník v úseku km 0,195 – 0,220 rovněž zúžen – v tomto případě na šířku 1,5 m, výška chodníku nad přilehlou vozovkou bude snížena na 12 cm, příčný sklon bude snížen na 1 %, záhonový obrubník na vnější straně bude výšky 6 cm.“ V bodě 1.4 Souhrnné technické zprávy je však dále uvedeno, že v úseku km 0,058⁵³² – 0,220⁰⁰⁰ bude poloha chodníku přimknuta k okraji silnice III/44029, která bude během své rekonstrukce v rámci stavby „III/44029 Drahotuše – průtah“ mírně rozšířena. Z uvedeného tudíž vyplývá, že přesnou vzdálenost umísťované stavby chodníku od nemovitosti žalobce, která s umísťovanou stavbou bezprostředně sousedí, nelze dovodit ani z citovaného

slovního vyjádření, neboť je zde sice uvedeno, že chodník bude přimknut k okraji silnice a bude mít v daném místě šířku 1,5 m, avšak současně je uvedeno, že se počítá s „mírným“ rozšířením silnice v daném úseku.

Krajský soud proto dospívá k závěru, že v uvedeném směru žalovaný pochybil. Předmětem řízení o umístění stavby je v první řadě vymezení části zemského povrchu, na němž se bude zamýšlená stavba nacházet. Není-li tudíž přesné umístění stavby z rozhodnutí o umístění stavby a schválené dokumentace, která je jeho součástí, zřejmé a některý z vlastníků sousedních nemovitostí tuto skutečnost namítá, je předmětné rozhodnutí v rozporu s § 9 odst. 1 písm. c) vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, vydané na základě § 193 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Sdělení žalovaného, že stavba bude při její realizaci řádně vytýčena geodetem, tj. přesunutí konkretizace umístění stavby teprve do fáze řízení stavebního, příp. až do fáze realizace stavby, je z uvedeného pohledu nedostatečné.

Nevypořádání se s námitkou znemožnění dopravní obsluhy domu

Z obsahu spisu soud zjistil, že v řízení před MěÚ, v podáních z 19.11.2012 a 2.1.2013, žalobce ve vztahu k dopravní obsluze domu namítal, že „*chodník znemožní dopravní obsluhu mé nemovitosti*“.

MěÚ v odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.2.2013 vznesenou námitku zamítl s odůvodněním, že z předložené projektové dokumentace je zřejmé, že všechny stávající sjezdy a vjezdy budou zachovány, a tudíž nedojde realizací této stavby k znemožnění přístupu a příjezdu k sousedícím nemovitostem a pozemkům s tím, že v celé délce stávajících sjezdů a přístupů k nemovitostem budou tyto plochy upraveny tak, aby byly plynule napojeny na nově vybudovaný chodník.

V odvolání ze dne 28.2.2013 a doplnění ze dne 28.3.2013 žalobce opět toliko uvedl, že „chodník, jak je zakreslen na plánu, mi znemožní dopravní obsluhu mé nemovitosti.“

Žalovaný k námitce uvedl, že z dokumentace zjistil, že součástí navržené stavby chodníku jsou i sjezdy k jednotlivým nemovitostem podél navrhované stavby chodníku. Dále odkázal na výkres č. 2 – Koordinační situaci, z níž je zřejmé, že bude vybudován i sjezd k domu č.p. X ve vlastnictví žalobce.

Krajský soud hodnotí způsob, jakým se žalovaný s námitkou žalobce vypořádal, opět jako zcela dostatečný, neboť se s předmětnou námitkou vypořádal v té míře obecnosti, jak byla tato námitka ve správním řízení formulována. Poukázáním na vybudování sjezdu k domu žalobce dle schválené dokumentace žalovaný vyvrátil, že by chodník dopravní obsluhu nemovitosti žalobce znemožnil. Žalobce ve správním řízení nekonkretizoval svou námitku v takové míře, jak to učinil v žalobě, tj. že plánovaný sjezd neumožní vjíždět vraty nákladním autem do dvora, a to z důvodu většího sklonu sjezdu a výše vjezdových vrat. Žalovanému proto nelze vytknout, že zcela obecnou námitku žalobce nedomyslel, nedotvořil, a tudíž ji neuchopil způsobem, který žalobce upřesnil teprve v žalobě, tj. ztížení dopravní obslužnosti jeho domu z důvodu změny sklonu nově vybudovaného sjezdu.

Soudu ve správním soudnictví, jakožto soudu přezkumnému, nepřísluší nahrazovat činnost správních orgánů a posuzovat věc samu z pohledu nových skutečností (skutkových novot), které nebyly předmětem správního řízení.

Nevypořádání se s námitkou přenosu vibrací

Z obsahu spisu soud zjistil, že v řízení před MěÚ, v podáních z 19.11.2012 a 2.1.2013, žalobce ve vztahu k vibracím namítal, že *„zasypáním se budou přenášet vibrace na mou nemovitost“*.

MěÚ v odůvodnění rozhodnutí ze dne 12.2.2013 vznesenou námitku zamítl s odůvodněním, že *„se jedná o umístění stavby chodníku pro pěší, po kterém nebude pojížděno vozidly, tento bude sloužit pouze pro chodce. Vozidly bude přejížděno pouze v místech stávajících vjezdů do jednotlivých nemovitostí a na přilehlé pozemky jako doposud, takže nedojde k navýšení stávající dopravy v okolí nemovitosti.“*

V odvolání ze dne 28.2.2013 a doplnění ze dne 28.3.2013 žalobce opět uvedl, že *„zasypáním se budou přenášet vibrace na mou nemovitost“*.

Žalovaný se však k otázce vibrací nevyjádřil vůbec.

V absenci vypořádání uvedené námitky krajský soud shledává nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v nedostatku jeho důvodů. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že se se stanoviskem MěÚ k podaným námitkám v podstatě ztotožnil. Vypořádání se s odvolací námitkou, která je toliko zopakováním námitky vznesené již v průběhu prvostupňového řízení, odkazem na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně, s nímž se odvolací orgán plně ztotožňuje, je sice dle judikatury správních soudů možné, avšak akceptovatelný je tento postup toliko tehdy, pokud se správní orgán I. stupně se vznesenou námitkou bezezbytku vypořádá.

Způsob, jakým se MěÚ, a tudíž přeneseně i žalovaný, ke vznesené námitce postavili, však krajský soud akceptovat nemůže. Krajskému soudu je totiž z obsahu vznesené námitky zřejmé, a to i bez upřesnění v žalobě, že žalobce nebrojil proti pojíždění vozidel po chodníku, nýbrž měl na mysli přenášení vibrací způsobených projížděním vozidel po silnici č. III/44029, s jejímž okrajem má být stavba chodníku spojena. V uvedeném smyslu se však správní orgány se vznesenou námitkou nevypořádaly, čímž zatížily řízení uvedenou procesní vadou.

Pro úplnost však krajský soud uvádí, že tvrzení o ohrožení statiky domu žalobce otřesy je povinen žalobce prokázat. Ani v tomto případě není soudu známa existence právního předpisu, který by ukládal žadateli o vydání územního rozhodnutí povinnost nechat zpracovat posudek o vlivu projíždějících vozidel na statiku sousedních domů.

Soud tedy shrnuje, že rozhodnutí žalovaného je jednak v posledně uvedeném ohledu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů ve smyslu § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s., a dále nezákonné pro absenci údaje o vzdálenosti umístěvané stavby od stavby sousední nemovitosti ve vlastnictví žalobce. Proto soud rozhodnutí žalovaného zrušuje a věc vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Právními názory vyslovenými v tomto rozsudku je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že v řízení procesně úspěšný žalobce má právo vůči žalovanému na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce ve výši 9.800 Kč tvoří: 1) zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000,- Kč a 2) náklady za zastupování žalobce advokátem, stanovené dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) jako odměna za zastupování ve výši 6.200,- Kč za 2 provedené úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) AT, tj. převzetí zastoupení a sepsání žaloby (odměna za 1 úkon právní služby ve výši 3.100 Kč byla stanovena dle § 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5 AT), a dále náhrada hotových výdajů za provedené úkony ve výši 600 Kč, tj. 2 x 300 Kč dle § 13 odst. 3 AT. Vzhledem k odlišné úpravě s.ř.s. a o.s.ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s.ř.s., § 159, § 160 odst. 1 o.s.ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Místo plnění určil soud dle § 149 o.s.ř.

O náhradě nákladů řízení osoby na řízení zúčastněné rozhodl soud dle § 60 odst. 5 s.ř.s., podle něž má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů jen v souvislosti s plněním povinností uložených soudem. Soud však v řízení osobě na řízení zúčastněné žádné povinnosti neukládal.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo nařízení exekuce.

V Ostravě dne 11. června 2015

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu